

El castellà, signe d'identitat del P.P.

Aureli Puig

Com a espectador circumstancial de Canal 9, done pena l'imatge dels dirigents del P.P., des de l'encarregat d'escombrar les oficines, passant pels successius càrrecs fins als consellers i com no del president, quasi tots per no dir-ne tots, parlen en castellà, i pareix que siga el seu signe d'identitat. Heus-ne ací un exemple, en certa circumstància, amb ocasió d'una visita que em va fer un venedor de medicaments i productes sanitaris per a conills, per cert de Castelló, li vaig preguntar si era del P.P. i em va contestar que sí, a la vegada que em va preguntar com ho havia endevinat, i la meua contestació va ser-ne molt senzilla, ho vaig intuir perquè parlave en castellà.

Per al P.P. sembla que el Rei En Jaume en comptes de venir de Catalunya, va venir de Madrid, la seua sensibilitat envers el nostre senyal d'identitat con ho és la llengua, és nul·la, i amb aquest panorama pareix que l'espanyolització del País Valencià és el seu objectiu, despreci pel fet valencià és el que s'ensuma de la seua recuperació nacional.

Em recorde tot aixó, l'època de Ferran d'Aragó anomenat el Catòlic, que amb el trasllat de la Cort a Castella, ens enviaren una mena de virreis castellans que al seu torn es rodejaren de dirigents vinguts en la seua majoria també de fora, que estengueren paulatinament l'ús del castellà entre el poble i l'església. Aquest paral·lelisme es dona hui amb el govern valencià, amb una orella pendent de les consignes provinents de Ponent (Madrid). Fins ara el poble rural és el que més resistència ha oferit a l'espanyolització i ha conservat en part les nostres essències valencianes, i és la imaginació d'aquest poble la que ens ha donat refranys tan expressius com aquest:

"De ponent, ni vent, ni gent, ni casament".

I si els seguidors del P.P. celebrant la victòria de les darreres eleccions davant la seu del partit a Madrid, cridaven:

"Pujol enano, habla castellano"

No estaria de més que nosaltres cridàssem:

"Zaplana patán, habla catalán".

Els catalans són espanyols?

Aureli Puig

Aquesta pregunta té al meu parer, dues respostes. Si la trasladem al camp esportiu, hoquei, ciclisme, motociclisme, tennis, natació, etc, amb noms con Sergi Bruguera, Melcior Mauri, Arantxa Sánchez Vicario, Alex Corretja, Alex Crivillé, Carles Checa, i un llarg etcétera, que donen a l'Estat espanyol, més del 50% de glòries i medalles, en tots els camps esportius, la resposta és SÍ, però si la trasladem al camp de la cançó, escridassada a Raimon i José Sacristán, al primer pel fet de cantar en català i al segon per eixir-ne en la seua defensa, en l'homenatge a Miguel Ángel Blanco del passat mes de Setembre, en nom d'una suposada PAU I LLIBERTAT, a la plaça de Las Ventas; concert beneït del P.P. i en particular pel seu cap de brot Sr. Aznar, la resposta és NO, i és que en aquest País mentre no siguem com ells, sempre

serem malvats i roïns.

Per contraposició per altra banda tenim als madrilenys ànima mater i pura essència de l'espanyolisme, que com a molt estirar sols tenen com a esportista notable a Carlos Sainz, en el cap automobilista, i és que amb aquest curt bagatge donen a entendre si més no, que l'esport que més practiquen és "el ir de copas" i el control de la perifèria nacionalista. Déu n'hi do! on anirem a parar.

Afegisc per a reblar el quefer que hem tractat, una cobla popular de finals del segle XIX, del religiós valencià Martí Gadea.

Asseguren que Madrid // és el cor de Tota Espanya, // jo assegure que viuriem // molt millor sense aqueixa entranya.